

ning af samtlige Landets Valgkredse, en Op-gave som jo vistnok nærmest maa paaligge Ministeriet, men som dette i de forløbne Aar ikke har fremmet, og som Udvalget derfor har troet ikke at kunne undslaa sig for. Dette Arbejde er hyderligere bleven sinket ved Oplosningen, hvorved 1½ Maaned er gaaet tabt. Smidlertid har denne Omstaendighed ogsaa den gode Side, at vi ikke behøve saa meget at se paa Enkeltheder, fordi de næppe under de nuværende Forhold ville faae syn-delig Betydning. Man maa mere se paa Grundsaetningerne, hvorefter Fordelingen skal finde Sted, og i den Henseende skulde man synes, at det ligger klart for, hvad Grund-loven mener med i § 32 at bestemme, at Antallet af Folkethingets Medlemmer skal omtrent være 1: 16,000 af Landets Ind-byggere. Det maa dog vel derved være klart, at Antallet af Folkethingets Medlemmer skal stige, naar Befolkningen stiger, og at der ikke, som med Henhyn til Landstthinget, er fastslaaet et bestemt Tal, der ikke maa over-stiges. Nu er Forholdet derimod saaledes, at i Stedet for at Grundloven kræver et Forhold imellem Repraesentationen og Be-folkningen som 1: 16,000, er det nærmere ved at være 1: 20,000, og denne store Af-vigelse fra Grundlovens Bestemmelse bliver endnu større i enkelte Kredse, som ere voxede siden 1849 i en meget stærk og paafaldende Grad. Der maa altsaa ske en Forandring; saaledes som det nu er, kan det umulig blive ved at gaa, hvis Grundlovens Bogstav og Aand skal paa nogen Maade overholdes. Nu har Mange ment, at det allerede var til-strækeligt at have 102 Repraesentanter, og at man altsaa nu, da man ikke længere kunde forlige dette Antal med Grundlovens Ord, helst maatte forandre Grundlovens Ord, enten saaledes, at Antallet f. Ex. blev slaaet fast til 102 eller lidt mere, eller ogsaa saa-ledes, som det allerede nogle Gange er sket, at man forhøiede Forholdstallet fra 1: 16,000 f. Ex. til 1: 20,000 eller noget Saadant. Men derved overser man, at de Mæmper, det uægtelig har at faae en almindelig Om-lægning af Valgkredsene, ingenlunde bliver ringere derved, at man saaledes sætter en bestemt Grændse for Repraesentationens For-øgelse; thi skal der endda blive nogenlunde Retfærdighed, maa en Omlægning alligevel finde Sted paa Grund af, at Befolkningen stiger ulige i de forskjellige Dele af Landet. Og ser man nærmere til, hvorledes denne ulige Fordeling har fundet Sted, er det jo saa, at netop de tættest befolkede Dele af Landet, Hovedstaden og de større Kjøbstæder, have havt den største Tilvæxt, hvorimod de tyndest befolkede Dele have havt en forholds-

vis langt mindre Tilvæxt. Følgen vilde altsaa være, at man maatte lægge flere Kredse til disse tæt befolkede Dele af Landet og tage dem bort fra de mindre beliggende Dele, der da vilde faae endnu længere til Valgstederne, end det allerede er Tilfældet, og i det Hele faae en svagere Repraesentation, end den nuværende, medens som sagt Hoved-staden og de større Kjøbstæder vilde faae en stærkere Repraesentation; naagtet de have over-maade let ved at komme til deres Valgsted. Hvilken Misforholdelse vilde dette ikke frem-falbe? Dette har man ogsaa tidligere havt Die for, saa at det selv fra Høires Side her i Salen er udtalt, at den Vel ikke kunde blive tilraadelig netop paa Grund af, at man ikke derved undgik en Omlægning. Det Samme vilde være Tilfældet, hvis man gif til en Forandring af Forholdstallet og f. Ex. tog 1: 18 eller 20,000 i Stedet for det nu-værende 1: 16,000. Thi det har jo vist sig, at, naagtet man har gjort det, har man ikke kunnet forebygge saadanne Ulligheder, at der nu er f. Ex. en Kreds endogaa paa 120,000; saadanne Kredse skulde da alligevel deles og maatte atter fremfalbe modsvarende Sam-menlægninger i andre Egne af Landet. Der er altsaa næppe anden Udvei end den af Grundloven anviste, at man forøger Repraesentanternes Antal med Folketallet, og det er heller ikke noget Tilfældigt ved vor Grund-lov, at dette er fastsat netop angaaende Folkethinget. I 1848 og 49 gif man nemlig ud fra, at Folkethinget burde være et saa tro Udtryk som muligt for Befolkningen, og derfor skulde det, foruden at være valgt efter en udstrakt Valgret, for det Første vælges for et kortere Tidsrum end Landstthinget, og dernæst af mindre Kredse, 1 i hver. Og disse Kredse skulde være 1 for hver 12,000, hvad i 1849 blev sat ned til 1 for hver 14,000. Ved Befolkningens tætte Tilknyt-ning til Folkethinget, skulde det have Styrke til at gjøre Befolkningens Ønsker gjældende over for det konservative Thing, man havde stabt i Landstthinget, der, skjøndt den Gang valgt ved en udstrakt Valgret dog kun valgtes ved middelbare Valg i større Kredse og for en længere Aarrække. Det maa tillige erindres, at man den Gang ikke gif høiere i Antallet af Landstthingets Med-lemmer end til Halvdelen af Folkethings-mændene, medens Grundlovsudkastet af 1848 endogaa vilde have, at Landstthinget kun skulde udgjøre ⅓ af Folkethingsmedlem-mernes Antal. Først i 1866 har man givet Landstthinget ⅔ af Folkethingets Medlems-tal. Det er en Selvfølge, at jo talrigere Befolkningens Repraesentanter er, desto mere kan disse være et tro Udtryk for Folket. I